

בש"פ 3673/22 - יוסף אבן שהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3673/22

לפני: כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ

המבקש: יוסף אבן שהן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקש: עו"ד דמיטרי קריביצקי
בשם המשיבה: עו"ד יאיר חמודות

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להעברת מקום הדיון בתת"ע 4731-02-22 מבית משפט השלום לתעבורה בירושלים לבית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה.
2. כעולה מעיון בתיק בית המשפט, ביום 10.2.2022 הוגש לבית משפט השלום לתעבורה בירושלים כתב אישום נגד הנאשם, המייחס לו עבירת נהיגה במהירות מופרזת ועבירת נהיגה ברכב מנועי בלא רישיון מתאים לרכב מאותו הסוג. התיק קבוע לדיון ליום 3.7.2022, וטרם קוימה בו הקראה.
3. המבקש מתגורר בראשון לציון ומצהיר כי בכוונתו להודות בעבירה הראשונה המיוחסת לו. באשר לעבירה השנייה, מצהיר המבקש כי בכוונתו להודות שאכן עבר עבירה בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה. עם זאת, טוען המבקש כי הוא אכן היה מורשה לנהוג ברכב מן הסוג בו נהג וכי תוקף רישיונו פקע. המבקש מצהיר כי לצורך הוכחת

טענתו דרוש לו אך מסמך המונפק ממשרד הרישוי, וכי בירור טענתו אינו מצריך זימון עדים. עוד מצהיר המבקש כי הוא מתחייב שלא לבקש זימון של שוטרים להעיד.

כמו כן, טוען המבקש כי יקשה עליו להגיע לבית המשפט בירושלים בשל המרחק ממקום מגוריו, וכן בשל גילו המבוגר, מצבו הבריאותי והנכות ממנה הוא סובל.

4. המשיבה מתנגדת לבקשה. בתגובתה מיום 19.6.2022 טוענת המשיבה כי אין בהצהרתו של המבקש, לפיה לא תידרש העדת שוטרים, כדי למנוע את הצורך בהזמנתם של עדים אחרים. כמו כן, טוענת המשיבה כי המסמך הדרוש להוכחת טענתו של המבקש הוא מסמך של משרד הרישוי בירושלים, וסביר להניח שבכל זאת יתעורר צורך בזימון פקיד משרד הרישוי לעדות, בין כעד תביעה ובין כעד הזמה. לבסוף, טוענת המשיבה כי נוכח דברים אלו, ומשלא צוינו בבקשה נסיבות חריגות המצדיקות את העברת מקום הדיון, אין להיעתר לבקשה.

5. לאחר עיון בבקשה ובתגובה לה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

6. על פי הכלל, כאשר נאשם מבקש את העברת הדיון בהליך נגדו, אך אין הוא מודה בעובדות כתב האישום, תהא הנטייה שלא להיעתר לבקשתו. הטעם לכך נעוץ בצורך בשמיעת ראיות, לרבות הגעת עדי תביעה, בהם גורמי אכיפה, לבית המשפט אליו הועבר הדיון. לפיכך, העברת הדיון במקום בו כופר הנאשם בעובדות כתב האישום תיעשה רק במקרים חריגים ויוצאי דופן (בש"פ 4344/12 טאובליב נ' מדינת ישראל (8.7.2012); בש"פ 507/18 מילר נ' מדינת ישראל (5.3.2018); בש"פ 6395/18 ויין נ' מדינת ישראל (12.9.2018)).

7. בנסיבות עניינינו, לא שוכנעתי כי הצהרתו של המבקש אכן מייטרת את הצורך בשמיעת העדים הרלוונטיים להליך ובכללם, כפי שציינה המשיבה בתגובתה, פקיד משרד הרישוי בירושלים. כמו כן, המבקש לא פירט בבקשתו את נסיבות מצבו הרפואי וטיב נכותו, ואף לא צרף אסמכתאות שיש בהן כדי להצביע על קושי ממשי בניידותו. משאלו הם פני הדברים, ומבלי להקל ראש במצבו הרפואי של המבקש, לא מצאתי כי הבקשה מעלה טעמים המצדיקים סטייה מכללי הסמכות המקומית הרגילים. אף פער המרחק בין מקום מגורי המבקש לבין בית המשפט בירושלים אין בו כדי להצדיק את העברת מקום הדיון (בש"פ 740/16 פלונית נ' פלוני (30.3.2016); בש"פ 6148/18 סעדיה נ' ק.ש חתמים בינלאומיים סוכנות לביטוח כללי (2010) בע"מ (26.8.2018)).

ניתנה היום, כ"א בסיון התשפ"ב (20.6.2022).

שׁוֹפֵט